

Undtagelseslove fortolkes strengt efter Bogstaben. Som Følge deraf har man ikke kunnet erkjende, at det var samme Eiendom, der blev stillet som Pant, naar der efter den første Pantfætning var fraskilt Parceller; men, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne meget rigtig bemærkede, vedkommende Debitor kan jo meget let bringe sit Pant i Orden i Forveien, saaledes at det nye Pant bliver fuldstændig lig det gamle, naar han kun sørger for før det nye Laans Stiftelse at faae udfiklet af Pantet for det gamle Laan den Parcel, som enten er solgt fra eller agtes solgt fra. — Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem drog frem var det, hvorvidt faste Afgifter, der hvile paa en Eiendom kunne betragtes som en Pantgjæld, der kan indløses ved Stiftelse af et nyt Laan, uden at der altsaa dertil behøver at bruges Stempel-papir eller at betales Thinglæsningsgebyr. Det er et Spørgsmaal, som det forekommer mig at ville være meget vanskeligt at besvare i al Almindelighed, da det jo efter min Mening maa komme an paa, af hvilken Bestaafenhed, af hvilken Natur disse faste Afgifter egentlig ere. Jeg vilde kunne tænke mig, at saadan Afgifts Bestaafenhed var den, at den ligefrem havde Karakter af en Gjæld, thinglæst paa Eiendommen; i saa Fald laa det nær for, at en Ombytning deraf med en Prioritetsgjæld maatte kunne gaa ind under Lovens Begunstigelse; men paa den anden Side forekommer det mig at være givet, at der ogsaa er Arter af faste Afgifter paa en Eiendom, om hvilke det paa ingen Maade kan siges at være Tilfældet. Jeg vil ikke indlade mig paa her at give nogen autentisk Fortolkning af den gjældende Lov for dette Tilfælde, men jeg skal være meget villig til, naar Specialtilfælde blive bragte frem at lade afgive fuldstændig bindende Erklæring om, hvorledes de ville blive at behandle, førend Transaktionen finder Sted, og det er jo det, det kommer an paa. Holde vi os blot til een Art af faste Afgifter: fast Kornafgift paa en Eiendom, saa vil det jo undertiden være Tilfældet, at der ved selve Forpligtelsens Indgaaelse er betinget, at Forpligtelsen kan afløses mod et bestemt Pengebælsb, i saa Tilfælde forekommer det mig — det er ikke en bindende Erklæring, jeg afgiver her — at den faste Afgift noget

nær vil have Karakteren af en Prioritetsgjæld i Eiendommen. Naar der derimod fra tidligere Tid paahviler en Eiendom en Afgift, uden at der har været Tanke eller Tale om en Afløsning mod et bestemt Bælsb, saa forekommer det mig at ligge nærmest at betragte en Afløsning af denne paa samme Maade som et frivilligt Salg af en Substant af Eiendommen, forsaavidt man betragter det fra dens Side, hvem det tilkommer at modtage Afgiften; fra den anden Side selvfølgelig som et Tilskøb til Eiendommen. Jeg antager imidlertid, at den ærede Ordfører vil være tilfreds med den Erklæring, jeg afgav før, at jeg skal være meget villig til lige overfor bestemte Spørgsmaal angaaende bestemte Tilfælde, at lade afgive en bestemt bindende Erklæring, for Transaktionen sættes i Værk. — Hvad Tidsfristen for Lovens Virken angaar, da skal jeg blot minde om, at det oprindeligt i forrige Samling fremkomne private Lovforslag gik ud paa, at Loven skulde virke indtil 1ste Juli 1889. Ved Behandlingen her i Thinget blev denne Tidsfrist nedsat til 1ste April 1889, og jeg kan sige mod min Opfordring til ikke at gjøre Fristen saa lang, da det vilde vanskeliggjøre Lovens Gjennemførelse. I Landstinget blev Fristen affortet yderligere til 1ste Juli 1888, og dette Thing sluttede sig den Gang dertil. Nu gaar Forslaget ud paa at forlænge Lovens Gyldighed indtil 1ste Juli 1891, det vil altsaa med andre Ord sige 2 Aar længere, end det oprindelige her i dette Thing fremkomne private Forslag, der mødte Modstand blandt Andet ogsaa paa Grund af den altsfor lange Virketid. Jeg erindrer herom, fordi det forekommer mig, at det derefter maa være med mindre Forventning om at kunne gennemføre Forlængelsen, at et saadant Forslag bliver bragt frem. Jeg tror at kunne sige med Bestemthed, at uden den afkortede Frist, der er Resultatet af Forhandlingerne i Rigsdagen i Fjor var der ganske vist ikke blevet nogen Lov ud af Forslaget.

Bluhme: I det jeg ønsker med et Par Ord at anbefale dette Lovforslag til det høie Things Bælsbille, vil jeg dog tilføie, at jeg beklager, at de ærede Forslagsstillere ikke have indskrænket sig til at foreslaa Forlængelse af et Aar. Efter den bekjendte